

man har derfor anset det for heldigt at komme bort fra dem. Paa den anden Side har dette Forhold gaaet gennem mange Aar, og det vil derfor være haardt for de paagældende at forbyde dem dette, naar man ikke samtidig kan staffe dem nogen Forbedring af deres Vønningsforhold. Det er dette, jeg har til Hensigt med at søge denne lille Bevilling, og det er selvfølgelig ikke min Mening at bruge Bevillingen undtagen paa den Maade, jeg her har fremhævet, altsaa i Forbindelse med, at de to Ting forbydes, som jeg nu nævnte.

Reis: Det er Forslaget under Nr. 111, med Hensyn til hvilket jeg kunde ønske at sige et Par Ord. Forslaget er desværre ikke tiltraadt af Udvalget som Helhed, og kan derfor ikke have stort Haab om at blive ført igennem, men, som allerede fremhævet af den højtærede Minister, er det rigtigt, at disse Stillinger bør kræves besatte med Mænd, til hvilke der kan stilles ganske særegne Fordringer, baade med Hensyn til deres Forhold over for Patienterne, de ulykkelige Sindsyge paa Anstalterne, som med Hensyn til deres Forretningsdygtighed, deres Regnskabskyndighed, og i det hele taget deres Paaalidelighed i enhver Henseende. Dette fører naturligvis til, at disse Poster som Regel kun bør kunne besættes med Mænd, der allerede ere i en noget modnere Alder, og efter Anstalternes Velggenhed ere de næsten henviste til at leve, om jeg saa maa sige, inden for Anstalternes Omraade. Jeg skulde derfor, navnlig af Hensyn til det Ønske, som alle nære, nemlig at vore Patienter paa Sindsygeanstalterne maa nyde i enhver Henseende en saa god og omhyggelig Behandling som mulig, meget have ønsket, at Udvalget kunde have gaaet ind paa den paagældende, som det forekommer mig, meget moderate Vønningsforhøjelse, og jeg skal i alt Fald udtale Haabet om, at det ad Nære maa blive taget under fornøjet Overvejelse. Nu, da jeg har Ordet, maa jeg maasse med det samme berigtige en enkelt Fejltagelse, som det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) gentagne Gange har gjort sig skyldig i, idet han udtalte, om jeg ikke hørte fejl, at det fra Højres Side og fra Regeringens Tilhængere her i Landet var gjort gældende, at de provisoriske Love vare endelige Love. Det er en stor Fejltagelse. Mig bekendt er saadant aldrig sagt, og er det sagt, er det aabenbart urigtigt. Nej, de provisoriske Love ere, som Navnet ogsaa antyder, kun foreløbige Love, men hvad der er bleven sagt, er, at de ere gældende Love; det er noget ganske andet.

En Lov er gældende, hvad enten den er foreløbig eller endelig, men derfor bliver Forskellen mellem foreløbige og endelige Love ved at blive staaende. At de ere gældende Love, det har jo vor Højesteret afgjort. Nu hører jeg nok, at det ærede Medlem nærede et brændende Ønske om, at se disse provisoriske Love komme herved i Folketinget, idet han mente, at vi saa vilde komme til en Afgørelse af disse Spørgsmaal. Jeg er dog slet ikke saa vis derpaa, eftersom jeg erindrer, hvad der tidligere er passeret i dette Ting. Jeg har læst mig til det paa en Tid, da jeg ikke havde den Ære at være Medlem af dette Ting. Der blev den Gang netop udtalt, hvis min Sukommelse ikke nu skulde svigte mig i en ganske overordentlig Grad, af den Mand, der den Gang var Flertallets Ordfører, at man ikke kunde gaa ind paa Behandlingen af disse Love; man havde en Gang erklæret sig om dem, og deres Skæbne var en Gang endelig afgjort ved de Beslutninger Folketinget, havde taget. Man kunde derfor anstændigvis ikke indlade sig paa fornøjet Behandling af disse. Hvis Tinget endnu skulde have den Opfattelse, saa ville vi ikke komme en Smule af Stedet, hvis disse Love komme frem her. Tinget kan ikke indlade sig paa Behandlingen af dem, og vi ville ikke saa at vide, hvad Folketinget mente om disse Love. At det kunde gaa saaledes, kunde man saa meget mere fristes til at antage, som det har vist sig, at en anden foreløbig Lov, som aarlig kommer for her, nemlig den af Regeringen udstedte provisoriske Finanslov, saar man ikke noget at vide om; Landsstinget kommer ikke til at erklære sig over denne Lov. Vi beholde den jo herne, thi vi kunne ikke blive rigtig enige om, paa hvilken Maade vi hensigtsmæssigt skulle behandle denne Lov. Jeg tror altsaa ikke, det ærede Medlem skal være stikker paa, at vi komme til et bedre Resultat, hvis de andre provisoriske Love bleve forelagte her i Folketinget.

Den fungerende Ordfører (H. Holm): Der er kun et Par enkelte Punkter, jeg ønsker at udtale mig om i Anledning af den ærede Ministers Bemærkninger. Det ene er Spørgsmaalet om Dødsarsags- og Sygelighedsstatistikken. Naar vi foreslaa, at det i den Henseende skal blive ved den Ordning, som har været i de sidste Aar, en Ordning hvorefter, som jeg før sagde, begge Statistikker udarbejdes af Sundhedskollegiet, men udgives i forskellig Form, saa er det ikke alene af Hensyn til, at Sundhedskollegiet for Øjeblikket er foreslaaet til Omdannelse, men det er ogsaa i Anledning af